

Активісти будуть контролювати дотримання закону в лікарнях Харкова

Громадська організація «Спілка ветеранів АТО» разом із депутатським корпусом, що також представлений ветеранами та активістами в Харківській обласній та міській радах, зробили для себе ще одне відкриття. Виявляється, що пільгової категорії «ветеран» та інших, пов'язаних із війною в Україні, в нашому регіоні просто не існує! Але, давайте про все по-порядку...

Не знаю, як вам, а мені приємно чути, коли в Харкові після десятиліття війни мама пояснює малюкові: «Зараз підемо до крамниці й я куплю тобі цукерок». Саме так, а «не пайдьом в магазин купити канфети». На якому рівні має бути свідомість у двоногих, щоб після стількох бомбардувань і смертей не розуміти, що це ж саме їх – «рускаяжичних людей» прішли асвабаждать із-за паребріка?.. Не гидко асоціювати себе з жертвами «укрАїнскага праізвола»?

А не помічали такої цікавої закономірності: тільки виникають проблеми у наших воїнів під Бахмутом, Авдіївкою чи Часовим Яром, а в Харкові вже відмовляються виконувати норму закону про функціонування держаної мови? Спочатку в магазинах, а потім і державних закладах...

А ніколи не цікавилися, скільки чиновників, які працювали на державній службі, перейшли на бік агресора під час окупації окремих територій Харківської області? А не проводили паралелі, скільки харківських держслужбовців підуть тим самим шляхом, якщо, не дай Бог, ворог окупує місто?..

Не читаєте інформації в групах, що правоохоронні органи виявили корегувальників, зрадників, сепаратистів серед викладачів вузів, працівників дитячих садків і навіть керівників державних структур?..

Все це теми для окремих досліджень і вони чекають свого часу. А зараз дуже хочеться поговорити про лікувальні заклади.

ЛІКАРНЯ ЯК ДЕРЖАВНА УСТАНОВА

Якщо не брати до уваги приватні лікувальні заклади, то всі інші поділяються на державні та ті, що належать до комунальної власності. І перші, й другі існують за рахунок бюджетів. Українських бюджетів, а ніяких інших! І всі працівники цих установ, від завідувачів і головних лікарів до медсестр і прибиральниць, отримують заробітні

плати від держави, що зветься Україна, або з бюджетів органів самоврядування, що знаходяться на території держави Україна.

А це означає, що вся діяльність як установ у цілому, так і кожного конкретного працівника, має узгоджуватися з чинним законодавством. Що ж ми спостерігаємо насправді, починаючи з 2021 року й до сьогодні, коли стала діяти норма закону про функціонування державної мови?

Користуючись тим, що хворий пацієнт не може належним чином вимагати від лікаря дотримання законних норм, тому в лікарнях Харкова 95%, а може й більше, «руськоязичних лікарів». Що в цьому напрямку роблять управління, відділи й департаменти, мені невідомо. Підозрюю, що й там знаходяться посадовці з вивихнутою щелепою. А деякі може й очікують «прихода рускага міра». Звичайно ж, за державний і бюджетний кошт!

Була в мене сімейний лікар на прізвище Горяшко. Я приходив на прийом і завжди запитував: «Не помилився, ми в Харкові знаходимося чи ні? Судячи з вашої вимови, складається враження, що в Белгороді!» Вона ображалася, а мені вже не хотілося мати з нею хоч щось спільне, не говорячи вже про лікування. Не хотілося мати й такого сімейного лікаря. Тому поміняв. Нехай Горяшко обслуговує більш достойних і собі подібних. Тобто «руськоязичних»! Але ж таких горяшок у Харкові маса! І виникає питання: чому ми маємо підлаштовуватися під цих фахівців, а не вони виконувати чинну норму законодавства?!

Звичайно, ця тема дуже болюча й актуальна, але, як виявилось, не головна.

«КА ВСЕМ АДИНАКАВА!»

Існує ще одна значно гостріша й занадто актуальна тема, пов'язана з лікувальними закладами. У попередніх публікаціях ми піднімали тему, що тил не готовий до зустрічі бійців із фронту, що українська влада не зможе

належним чином прийняти наших захисників у відносно мирних містах. А після всього побаченого, можна стверджувати, що влада й не намагається до цього готуватися. Тому відверто шокує, як установи обслуговують тих, хто ще вчора протистояв агресивному ворогу, захищав країну й ризикував власним життям і здоров'ям.

У лікувальних закладах міста Харків ми не знайшли жодного повідомлення про те, що існують пільгові категорії на кшталт учасників бойових дій чи інвалідів війни. Ще раз повторюю, щоб можна було усвідомити цей треш: понад десять років триває війна, більше двох років з початку повномасштабного вторгнення. Щодня гинуть наші бійці, щохвилини вони ризикують життям і здоров'ям. А в лікарнях для них немає жодних пільг!

– Коли ця тема стала достатньо гострою, – розповідає член Спілки ветеранів Валерій Мануйленко, – я сам вирішив перевірити, наскільки актуальними є скарги захисників. Прийшов до поліклініки, в якій обслуговуюся. Єдиним там місцем є лабораторія, де на дошці знаходиться об'ява, що позачергово обслуговуються учасники бойових дій та учасники війни. На інших поверхах і біля інших кабінетів нічого подібного знайти не вдалося. Тоді я став запитувати, чи існують пільгові категорії пацієнтів. У кабінетах рентгену й флюорографії відповіли, що таких категорій немає. Те ж саме почув і в травмпункті. Під час розмови з медичним директором я розповів про проблему й вона пообіцяла найближчим часом усунути всі недоліки: довести персоналу про пільгові категорії та повісити біля кабінетів об'яви відповідного змісту...

Те ж саме роблю я, але в іншій поліклініці. Запитую дівчину, що працює в кабінеті флюорографії, чи можуть учасники бойових дій не просиджувати в чергах, а скористатися пільгою? Ні, говорить, у нас такого немає! «Ми ка всім атносімся адінакава!» Звичайно ж відповідає «на великам і магучем»!

Іду до головного лікаря, питаю, може ви не поважаєте наших воїнів, ігноруєте захисників? Ні, каже, просто це питання слід вирішувати на законодавчому рівні. Зараз нам сказали, що слід приймати без черги військовозобов'язаних із направленням від ТЦК, ми й приймаємо.

Військовозобов'язані,
за направленням
ТЦК та СП,
обслуговуються
без черги.

ВАГІТНІ ЖІНКИ
ОБСЛУГОВУЮТЬСЯ
ПОЗАЧЕРГОВО!

У ВЕРХНЬОМУ ОДЯЗІ
ВХІД
ЗАБОРОНЕНО!

Намагаюся пояснити, що такий підхід є зневажливим і блюзнірським. Коли потрібно призвати людину й відправити на фронт, тоді тебе шанують і приймають без черги. А повернешся, якщо повернешся, поранений і з підірваним здоров'ям, будеш просиджувати в чергах, разом з ухилиянтами й дезертирами, відвертими колаборантами й сепаратистами, зрадниками й коригувальниками. І ця нечисть буде говорити тобі, що за нею займало ще п'ять чоловік таких самих, як і воно. Скажете, перебільшую й згущую фарби? А ось і ні! Наведу лише два приклади.

ПРО ПАЦІЄНТІВ ІЗ ЧЕРГИ

Сидить жіночка пенсійного віку в черзі до лікаря й так їй хочеться поговорити. Тому порушує, як їй здається, актуальну тему. «Зачем, говорить, нужна била ета НАТО? Всьо ж било спакойно. А тепер стреляют!» Поки вона не розкривала рота, здавалася й не дурною. А після сказаного кардинально міняється ставлення до тих, хто мешкає поруч. Людина не може усвідомити, що агресору нічого не варто придумати масу інших причин, окрім НАТО, й він буде обстрілювати місто, поки не знищить і дурну пенсіонерку й розумного патріота. Бо йому немає різниці, як ти ставишся до окупанта, якою мовою розмовляєш і хочеш миру чи ні!

А тепер уявіть собі таку картину: довга черга – понад десять чоловік – до кабінету. Сидить наш ветеран із контузією й пораненнями та чує розмову двох жінок, що знаходяться поруч.

«Ти знаєш, говорить одна, розказивають, што в расії очень плахое атнашеніє к нашим людям». І далі подробиці... «Нічево, відповідає інша, я всьо стерплю – і праверкі, і фільтрационніє лагеря. Мнє абязательно нужно туда ехать!»

Уявили собі цей сюр і театр абсурду? А тепер поміркуйте, як має це сприймати той, хто вчора був в окопах, кого накривала снарядами ворожа арта, хто щомісяця, щотижня, а то й щодня втрачав побратимів?..

І після цього мені хтось буде розповідати, що у нас «все равни й у ніх ко всем адінакаває атнашеніє»?! До героїв і злочинців?! До зрадників і захисників?!

ЛІТЕРОЮ ЗАКОНУ

Ставлю питання одній завідувачці відділом у лікарні, що вона думає з приводу позачергового обслуговування ветеранів і захисників, коли таке нарешті з'явиться? Відповідає, що таким чином створиться ще одна черга й їм буде значно складніше працювати... То ж вона за те, щоб залишалося все, як є!

Головний лікар погодився, що слід виділити захисників у пільгову категорія й, як обіцяв, повісив на дверях флюорографічного кабінету об'яву. Це добре! Але на дверях лабораторії такої об'яви немає й ветеран мусив чекати більше години, щоб здати кров. Лаборанти сміються: «У нас немає такого розпорядження, щоб приймати когось без черги! Скажуть – прийматимемо!..»

А тепер – кульмінація! Чи як вигукують британці: «Бінго!» Бінго для завідувачки, бінго для головного лікаря й навіть дівчини з кабінету флюорографії – також бінго! Щодо законодавчого рівня й таких простих і зрозумілих вимог!

Існує закон України. Називається «Про статус ветеранів війни, гарантій їх соціального захисту». Прийнятий він ще 1993 року, а нагальна в ньому потреба виникла з 2014-го, з початком агресії московитів в Україні. За десять останніх років його правила й доповнювали, але він був, є й продовжує діяти!

Закон виділяє чотири пільгові категорії: учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок війни, учасників війни та членів родин загиблих чи померлих ветеранів війни. І всі чотири категорії, згідно закону, мають право на першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних чи амбулаторно-поліклінічних закладах!

А тепер підведемо підсумок. Понад 30 років існує закон! Понад десять років триває війна! Понад два роки відбувається повномасштабне вторгнення! Де ви, чиновники з управлінь і департаментів охорони здоров'я?! Де ви, завідувачі лікарень і головні лікарі?! Щоб ви сказали, якби вам лише за один місяць не заплатили заробітну плату? Тобто поставилися до вас так, як ви роками ставитися до ветеранів, учасників бойових дій та інвалідів?! Що?! До вас так не можна?! А ігнорувати чинне законодавство – можна?!

– Ту ситуацію, яка виникла, – говорить депутат Харківської обласної ради Ольга Лехан, – слід брати на контроль. Тому що захисники не мають сидіти в чергах. Вони вже заслужили виключне право на особливу до них увагу. А те, що лікарям невідома норма закону про статус ветерана, говорить про хворобу всього нашого суспільства, включаючи медперсонал. І ця хвороба є значно небезпечніша за будь-які інші. Тому ми будемо займатися оздоровленням, спочатку керівників поліклінік і лікарень, а, разом з ними, і всієї громади. Мені дивно, що на одинадцятий рік війни ще треба комусь доводити виключне право захисників на повагу. Але ми готові ще й ще раз це пояснювати, виїжджати до керівників лікувальних закладів, звертатися до департаментів охорони здоров'я міської ради та обласної військової адміністрації.

Чого зараз прагне громадськість, Спілка ветеранів, депутати й усі, хто прямо причетний до війни в Україні? Щоб прийшов захисник до будь-якого лікувального закладу, а там величезними літерами плакат:

«У нас **поза чергою** та з **особливою вдячністю**, згідно Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», приймають:

- учасників бойових дій
- осіб з інвалідністю внаслідок війни
- учасників війни
- членів родин загиблих ветеранів війни

Ігнорування та порушення чинного законодавства є неприпустимим!»

А нижче – номери телефонів адміністрації, департаменту охорони здоров'я, громадських ветеранських організацій, куди можуть звернутися пільговики, яким не забезпечили першочергове обслуговування!

І такі самі об'яви на дверях кожного кабінету, не залежно від того, хто там знаходиться й які процедури здійснюються!

Пора нарешті зробити так, що закон існував не лише на папері, а й був реалізований у кожному конкретному закладі кожним конкретним медичним працівником!

Зайве говорити, що в цього матеріалу буде продовження. І не одне! Ми обов'язково будемо повідомляти, які лікарні, госпіталі, поліклініки поважають бійців і законодавство. А де ігнорується – і ті, й інше!..

Олександр ОЛЕКСІЄНКО
«НОВА: новини ветеранів»